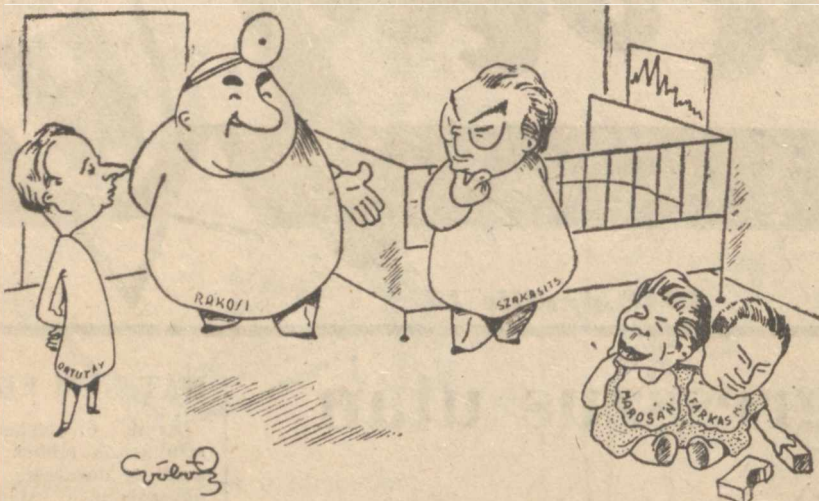

ÚJ SZIÁMI IKREK, avagy az orcostudomány csodája

— Látják, uraim? Ezek az ikrek külön születtek, de hosszas kísérletezés után sikerült összenöveszteni őket...

GYEREKSZÁJ

— Hallottad, Jóska, mit magyarázott a tanító úr? Azt mondta, hogy Ádámól, amikor meg akart nőszülni, Isten egy bórdat vágott ki. Abból csinálta Évát. Hát én inkább sohasem nőszülök meg, mert az nagyon fájdalmas lehet.

— Jaj, de bolond vagy, hiszen elvehetsz olyan nőt is, aki már készen van.

AHA, EZÉRT VAGYUNK MI FERFIAK „TOKFILKÓK”?...

Sok nő úgy tekint imádoit, mint a kártyákat; játszik velük s azután eldobja őket. Csak hogy ezek a hölgyek új kártyákkal rendszerint elvesztik azt, amit a régiekkel nyertek.

Arnould Sophie

NEM AKAR LEMONDANI...

— Jesszusom! Majd elkéstem a kompátkelést...

(Szigethy István rajza)

Munkaverseny a „régi jó világban”

Idézzük Gazsi bácsinak, a régi Feenreváros híres „bandagazdájának” alakját. Afféle fötróger volt az öreg csont, beszéde után ítélve valahonnan az Alföldről kerülhetett Pestre, alkalmi hurcolkodások lebonyolítását vállalta jó pénzért az embereivel. Mert voltak emberei. Beszerveztet a bandába 3-4 markos tekerőt s ha megbízást kapott, indult velük a helyszínre. Útközben ledobtak egy-egy fröcsöt, amikor is Gazsi bácsi megkapó szavakkal esztelte a gárda előtt a munka örömeit s tettekre szentelték meg a kiürítendő lakásban. Ott aztán Gazsi bácsi szemügyre vette a legtestesebb bütdorabot, elébe toppant, megpökte mindkét markát és harsány hangon kiáltott:

— No embörök, fogjuk mög, oszt vigyétök.

Párbeszéd a kávéházban

— Te is jó pofa vagy. Haskól! Folyton azt panaszkodod, hogy az anyósod mindennap eljön hozzátok és most mégis oda vetté a házba...

— Éppen azért. Tudod, rájöttem, hogy anyósom nem tud látogatás nélkül megenni. Amióta nálunk lakik, soha sincs otthon...

BRANDY KAPITÁNY NAPLOJÁBÓL:

— A legényember sajálatraméltóbb, mint a házaseMBER, mert a nő férfi csak az egyhangúságot ünja meg idővel, de a nőtlen, még a változatosságot is.

SZÓNOKI SIKER

— Ezt nevezem beszédnek!

Hű, de okos emberrr...

A fiatal, de nem kizárólag szellemi képességei révén magas pozícióba jutott tisztviselő, hivatalos ügyben vidékre megy és megszáll egy kis faluban.

— Gazduram, legyen szíves reggel félnyolckor felkelteni — mondja házigazdájának, majd megkérdi: — Van órája?

— Nincsen nekem — feleli az öreg magyar.

Hösiünk elgondolkodik egy kissé, majd így szól:

— Nem baj, gazduram. Nyolckor, sípol a közeli gyár kéménye. Legyen szíves félórával előbb felkelteni...

A nagy műtét után

— Professzor úr, tessék megvizsgálni a fiamat, ő azt mondja, hogy még mindig van szálfka a szemében...

JÓ, JÓ, DE MIÉRT NINCS AKKOR ZENEPÁRT?...

A zene époly kevésbé képzelhető el publikum nélkül, mint a politika tömegek nélkül.

(Franz Werfel)

EJNYE...

Tavaszi napsütés. Egy padon ketten ülnek, egy leány és egy fiú. A csend már nyomasztó és a leány, hogy megmentse a helyzetet, megszólal:

— Gábor, mire gondolsz?

— Amire maga.

A leány erre bíborvörösre pirul és felugrik:

— Kikérem magamnak!

Nem minden megnyugtató megnyugtató

A pékek elmennek a rabbihoz és így szólnak:

— Rabbilében, tönkre-megyünk. Kohn hazajött Amerikából, nagy kenyérgyárat épít gépekkel, kenyeret fog sütni és mi éhenhalunk.

— Menjetelek csak haza — mondta a rabbi — Kohn nem fog építeni. De Kohn épít.

Erre a pékek megint mennek a rabbihoz:

— Rabbilében, már épít.

— Menjetelek csak haza, nem fog sütni.

A pékek megint szaladnak a rabbihoz:

— Rabbilében, azt mondtad, hogy a Kohn nem fog sütni és már süti.

A rabbi azt kérdi:

— Valóban süti?

— Valóban.

— Hát, mit csináljon, ha a gyár már fel van építve?

Tsalafinta tanmese egyes törtétekről, akik önmagukat képzelik a Pártnak...

Egy vidéki házaspár megszólít a Múzeumkerfben egy pasast:

— Mondja kérem, Arany János szobra előtt állunk?

— Nem — hangzik a válasz — önök Kuglovác Frigyes tűzkórus előtt állnak.

Pszichológiai magyarázat egyes „szakemberek” működéséhez

A híres orvosprofesszor fia, aki bizony egy csöpet sem volt tehetséges, ugyancsak az orvosi pályára készült és valahogy nagynehezen szülészorvos lett belőle.

Búcsú a pályaudvaron

— Isten veled, Ili. Ugye, hű maradsz hozzám, amíg visszatérek?

— Igen, drága Pista. De ugye, nem maradsz sokáig?

A papa nagyon izgatottan várta vissza, mikor fiát először hívták szüléshez.

— Na, mi volt? — érdeklődött kíváncsian.

— Hát kérlek, papa — szólt a fiú — a gyermek halva született és az anyát sem tudtam megmenteni. Sőt, mikor a késemet hirtelen visszarántottam, az beleszáadt az apa mellébe és az is meghalt.

Elképzelhető, hogy a papa még izgatottabban várta vissza a fiát, mikor

azt a második szüléshez hívták.

— Nos? — kérdezte izgatottan.

A fiú boldog örömmel válaszolt:

— Az apa él!

HÁT A PÁRTOKKAL KAPCSOLATBAN BEVÁLT!...

A nevetés hasonló a szerelemhez: mindegyiknek magától kell jönnie és keveset ér, ha erőltetett.

(Jerome K. Jerome.)

Hogyan érti meg a kisember a rejtelmesen hallgató nagybembereket?

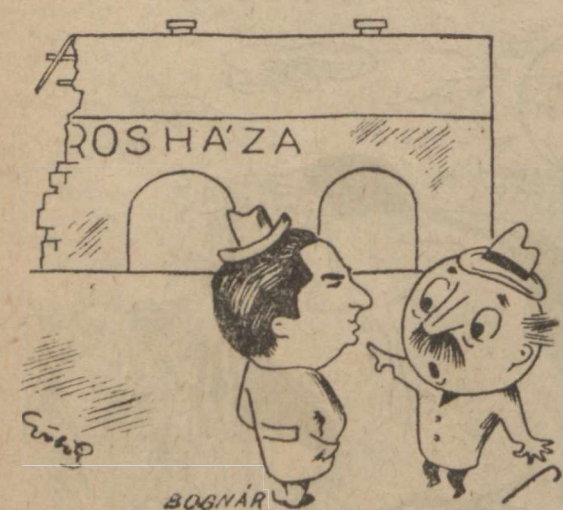
Surbankó legényke baktat az országút közepén. Önfelédten élvez a szép tavaszi világot és vidáman dalaolgat. Mögötte száguldv közeledik egy hatalmas, gyönyörű autó, de a fiú meg se hallja az irtózatos dudálást. Csak az utolsó pillanatban eszmél, gyorsan félreugrik úgy, hogy a kocsit elsuhan mellette.

De így is észrevette, hogy az autóban ülő nagyrú hangtalanul ugyan, de igen mérges tekintettel mérte végig.

A legényke néz egy darabig a kocsit után, aztán morfondírozni kezd:

— Előszöris nincs is anyám, másodsorban nem volt csúnya és harmadszor meg oda megyek, ahova akarok...

NAHÁT...

— Az Istenért, Polgármester úr, mi történt a Városházával?

— Láthatja. Eltűntettem a jobboldalt.

NE MULASSZA EL MEGVENNI A MAGYAR VASÁRNAP

legújabb számát

Rég nem látták egymást

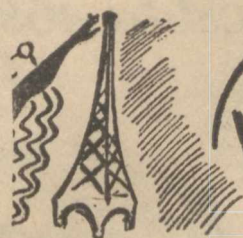
— ...és tudja, Gyuri bátyám, nem vagyok már az a kis kretén ami két évvel ezelőtt voltam!

— Tényleg, alaposan megnőttél!

HA...

Ha valaki Párizsban volt nő, másutt többé nem lehet az.

(Montesquieu.)

Párisban HUNCUTALÁNY

TÉNYLEG, CSAK SZINLELNI KELL?...
Ha az életben érvényesülni akarunk, színleljünk ostobaságot és legyünk eszesek.

(Montesquieu.)

PÁRISI SBÁCOK

— Nagyon megtisztelő az ajánlata, Monsieur, de sajnos, én már foglalt vagyok!...

Eheti francia

vonatközúti töprengésünk

— Párisban sem minden fenéig Eiffel? ..

ECHT FRANCIA ESPRIT

A háború alatt az egyik párizsi fodrászüzlet kirakatába a következő szövegű táblát tette a derék Figaro:

— Szíveskedjék a kendőt magával hozni! Két hét múlva egy újabb tábla került az előbbi mellé: — Szíveskedjék szappant magával hozni!

A legedesebb párisi történet

Monsieur Duval a Bois de Boulogne fái alatt autózik egy fiatal és csinos hölgygel. Egyszerre csak minden átmélet nélkül megkéri az ifjú hölgy kezét, aki azonban nem-et mond.

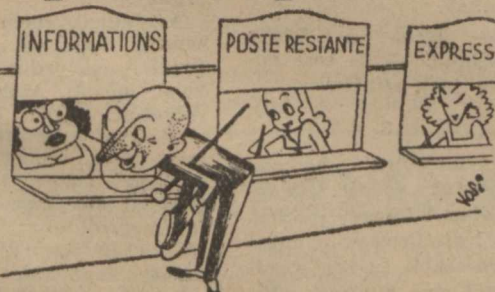
— És miért utasít vissza, mademoiselle, ha szabad kérdeznem? — Babonából, — Hogy-hogy? — Az anyám kezét is egy autókiránduláson kérte meg az apám. Husz percre rá autójuk összeütközött egy másik autóval és az apám szörnyethalt!

Betartja a szabályokat

Detruve illusztris francia író egy világhírű olasz táncosnőt vett feleségül és frakk helyett szakettben jelent meg az esküvőjén. Ismerősei kérdésére, hogy miért nem frakkban esküdött hűséget élete párjának, így válaszolt:

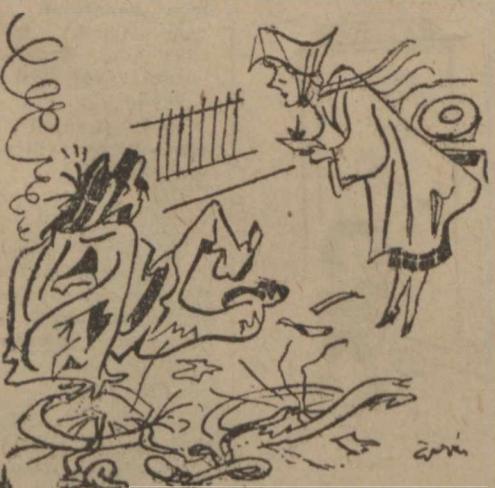
— Én csak premieren szoktam frakkban megjelenni!

A párisi főpostán

— Itt adják a felvilágosítást? — Igen. — Nem volna szíves megmondani, hogy a két mademoiselle közül melyik jönne el velem este a moziba?...

Baleset a Place de la Concordeon

— Kedves biztos úr, attól tartok, hogy ön még nagyon szédül. Adja ide a noteszét és ceruzáját, majd én mindent felírok.

PÁRISI KISLÁNY

Párizsi kislány az utcán sétál. Hirtelen mellette terem egy jólöltözött, termétes hölgy és esernyőjével elkezd csépelni:

— Utolsó perszóna! Te mered elcsábítani a férjemet? Majd én ellátom a bajodat! — Ezzel, mint aki jól végezte a dolgát, elrobbog.

Párizsi kislány haragosan néz utána egy darabig, aztán méltatlankodva megszólal:

— Megállj piszok, csak tudnám, hogy melyik a férjed.

Megtörténhetett volna a világ minden táján

A párizsi bíróság előtt egy válóperes tárgyalás folyik.

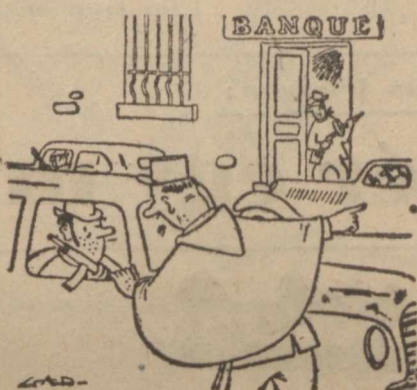
— Kérem a tisztelt bíróságot — mondja a válás kimondását kérő menyecske — hogy a házasság felbontásával egyidejűleg méltóztassék mind a lakást, mind pedig a gyereket nekem ítélni...

— Tiltakozom! — kiált közbe a férj. — A lakás közös szerzemény.

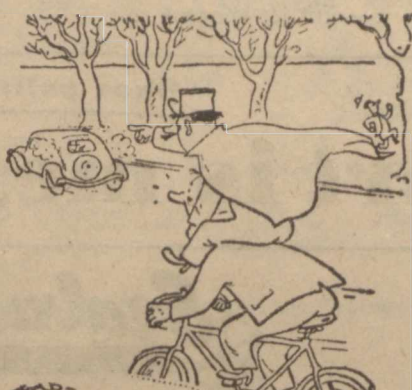
A PÁRISI RENDŐR

a bankrablóhoz:

a biciklistához:

— Hányszor mondom még, hogy itt nem szabad parkolni?

— Feltűnés nélkül kövesse azt a gyönyörű autót!

(Eredeti francia rajzok)

PÁRISI TÖRTÉNET

Egy színházi lap rejtélypályázatát, — melynek első díja: a híres hősszerelmessel együtt elköltött vacsora — egy csinos fiatal lány nyerte meg. Az nap, mikor a va-

csora elfogyasztására került a sor, a szerencsés nyertes anyukája izgalomtól kipirultan kereste fel a lap szerkesztőjét, mondván:

— Uram, nagyon nyugtalan vagyok, nem tudom, hogy elengedhetem-e a lányomat egyedül vacsorázni egy ilyen híres színházba?...

— Asszonyom, tökéletesen nyugodt lehet, a

művész úr minden tekintetben korrekt úriember és kedves lányának nem fog tiszteletlenül ajánlatokat tenni!

— Igen, igen, tudom, de a leányom?...

Minden színházdirektor egyforma...

Sarah Bernhardi: al történet, amikor még nem volt világhírű színésznő, hanem egy kisebb társulat kifizetésű tagja, hogy bement az igazgatóhoz és gázsijelentést kért.

— Hát ez mi? — kiáltott rá ingerülten az igazgató. — Ha jól tudom, én tragikának szerződöttem, nem pedig naivának!...

Önvallomás

Madame de Staël, a szellemes francia írónő, amikor emlékiratait írta, megkérdezte egyik barátját, vajon szerelmi kalandjait is leírja-e emlékirataiban?

— Oh! nem — felelte Madame de Staël — az nem tartozik bele. Emlékirataimban csak mint mellszobor szerepek.

Nálunk is történetek lehetnek volna!...

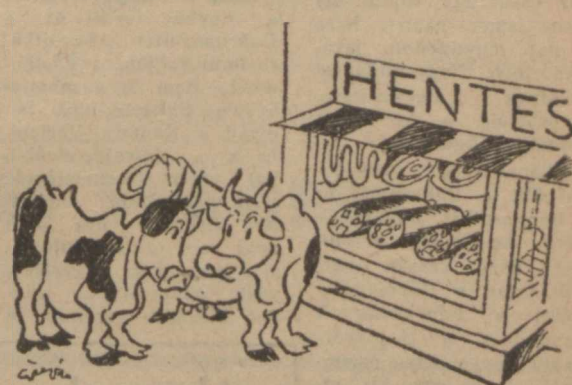
Ives Mirande-dal, a kitűnő francia színpadi szerzővel történt meg, hogy fiatal, kezdő drámaíró korában nagynevezetesen sikerült az egyik kis montmartre-i színház igazgatójánál kiereszkednie, hogy előadják a darabját. Lázás előkészületek után megtörtént a bemutató, de már a premier után levette az igazgató a műsorról a darabot. Ives Mirande kétségbeesetten rohant hozzá:

— Az Istenért, direktorom, miért vette le a műsorról a darabomat?

— Azért, fiatal barátom, mert a darab a közönségnek nem tetszett!

— Nem tetszett? Honnan tudja ő az, direktorom? Hiszen a közönség el sem jött.

Kirakat előtt

— Rá sem ismerem a Riskára! — Hja, ez a párisi divat.

PÁRISI BÁRBA

— Mi... micsoda? Az antialkoholista szövetség számára gyűjt? Akkor Isten éltesse!

Hazatérés Sárospatakról

Rákosi Mátyás rengeteg ajándékot kapott: házinyulakat, kis csirkéket, kacsákat, 11 darab bárányt, husvétit kalácsot stb.

Aki tud magán uralkodni

Öreg ember keresi fel az orvost. A vizsgálathoz levetkőzik. Az orvos megnézi és dühösen kérdezi: — Mondja, nem érzi néha szükségét annak, hogy megfürödjék? — Dehogyan nem, kérem, de én tudok magamon uralkodni...

Illusztráció egy nyilatkozathoz

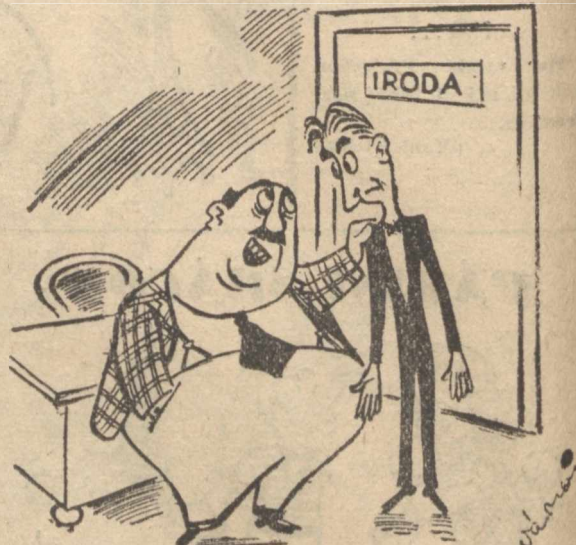
A páter: Nem értem, mért sopánkodnak a régi tulajdonosok. Annakidején vitték a municiót a munkáspártokba és most megvalósult a pártjuk programja.

— Ezt jól kifogtuk...

(Várnai György rajza)

CSUDA JÓSZÍVŰ FŐNÖK

— Tudom, tudom, kedves fiam, hogy a jelenlegi fizetésére nem nőülhet meg, de maga ezért egyszer még hálás lesz nekem!...

Két fénykép

A hitelező már mindent megpróbált, hogy visszakapja pénzét egyik adósától. Végül elhatározta, hogy végső eszközhöz nyúl és ezért elküldte adósának gyermekének képét. A képre ezt írta: «Ez az oka, hogy pénzemet kérem!» Másnap egy csinos hölgy arcképét kapta adósától. A képen a következő néhány szót olvasta: «Ez az oka, hogy nem tudom elküldeni!»

Okos politikus jelszava:

— Párt is megér egy misét...

Hekus Lonci a Városligetben

— Bocsánat, fiatalúr, mi történt a multheti kis szökével? Csak nincs valami baja?...

szabad posta

Olvasóinkhoz: Következő számunk különoldala: „Londonban, hej, van...”

Munkaverseny. A munkaverseny irodája sajtófogadást rendezett, melyen Pirok László (nomen est omen!) szakszervezeti főtitkár és Lakatos Béla, az iroda vezetője igen bölcsen kifejtette, hogy a verseny célja nemcsak a mennyiség, hanem a minőség fokozása. Szóval: többet ésszel — és még többet Gerővel. Benne vagyunk!

Tánckedvelő: Való igaz, hogy Veres Péter lesz az országos táncverseny döntőbírája, de ez érthető is. Péter bácsi azután igazán ismeri az összes figurákat.

Párizsi: Ön azt ajánlja, hogy az összes hivatalokat helyezzék el egy utcába és azt nevezzék el Champs Elyséennek. Kedves úram, ezt nem lehet, mert akkor az összes ügyeket Elyséennek...

B. Marianne: Köszönjük, de javaslatára keresztülvitelére csak nagyobb terjedelemben kerülné sor, údv. — **Aranyos történet,** de nehez lesz átdolgozni. Várjuk a folytatást. Údv. — **J. L. né:** Köszönjük a kedves diáktörténeteket, alkalmmal felhasználjuk. Údv. — **Tudnivaló:** A kért idézet Kőlcsey: Parancsából való. A kért dátum 1948. jan. 3. Szív. údv.

MASZOB Sz jelszava:

REGGEL MEG A
DÉLBEN MEG A

ESTE MAGA MEG A

MEGA

szabadnap

FELELŐS SZERKESZTŐ
ÉS FELELŐS KIADÓ:
KIRÁLY DEZSŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bajcsy-Zsilinszky-út 34.
Telefon: 125-340*

Kéziratokat és rajzokat nem örvöztetünk meg és nem adunk vissza.

Előfizetési díj 1 hónapra 3 forint, negyed évre 9 forint. Csekk számlaszám: 36.662.

Hungária Hírlapnyomda Rt. Budapest V. Bajcsy-Zsilinszky-út 34.
Felelős: dr. Bródy László

A Szabad nap által kreált alakok. — Hekus Lonci, Braxiv kapitány stb. — bármely formában való szerepeltetése, vagy felhasználása a törvény tilalmába ütközik és csak a szerkesztőség engedélyével eszközölhető.

GYÁROSÉKNÁL

— Odön, én ebbe az államosításba beleöszülök.
— Bizony, fiam, már hajfestékre se fog telni.

Felröppen a rémhír, ki tudja, hol áll meg

Miután a százforintos a rémhírteljesítő államosították, másnap megjelent a cáfolat, de hol voltunk már akkor a százforintosról? A rémhír csak úgy valódi, ha nem ismer határt. Mire a nap lenyugodott, javában folyt Nagy-Budapest utcáinak államosítása. Lapzártáig a következők futottak be:

Államosítják mindegyiket a Bank-utcat és a Bányá-utcat, továbbá a Bátor Acél-utcat, részint mert báró, részint mert acél. Aztán a Csavargár-utcat, a Fém-utcat, a Ganz-utcat, a Hajógyár-utcat és a Kissalérom-utcat, hogy egy kis salétromért ne kelljen a szomszédokba menni. Elhappolja az állam a Hangya-utcat, az Ipar-utcat, az egész Kőbányát, a Malom-teret és az Önlőház-utcat, ahol ugyan fogalmunk sincs, mit öntenek, de ha egy egész utca önti, biztos nagyüzem. Természetes, hogy államosításra kerül a Salgótarjáni-utca, a Sertőző-, Sörgár-, Sörház-utca, a Szeszgyár-utca, a Téglaégető-utca, nemkülönben a Vasgyár-utca, Vaskapu-utca és a Vas Gereben-utca.

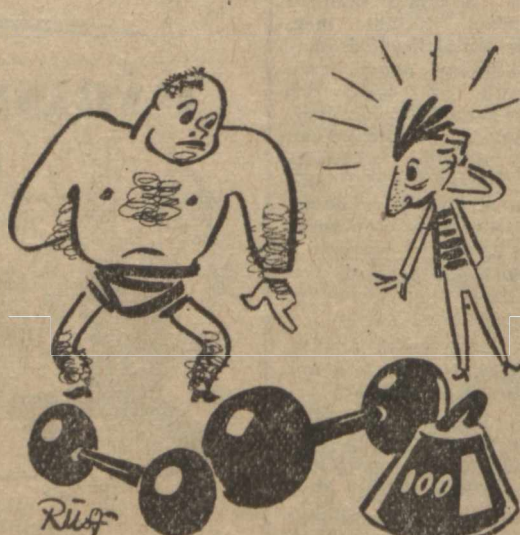
Államosítani kell persze minden hadiipari utcát, amilyen például az Ágyú-utca, Akna-utca, Karabély-utca, Kard-utca, Kartács-utca és a Kelevész-utca, de hadicélokát szolgál a Laktanya-utca,

Lőporház-utca és a Lővőház-utca is. A Lővőház-teret megahagyják politikai baklövések céljaira.

Az Alkotmány-utcat a koalíció védelmére alá helyezik, az Aranykéz-utcat az Egykéz veszi át, a Boldizsár-utcat államtitkárosítani fogják, a Csalán-utca nem út a mennykő, a Fiasztók-utca beolvad a Kamara Varietétébe s a Hélvész-utcaból hat vezért menesztenek. Csak Tőhőtöm marad, de hivatalos óra alatt neki sem szabad totózni. A Csap-utcat végestelen végig államosítják, minden kikaput zárolnak és

lebélyegzik a tömbmegbízottakat. Szóval az úgy van, hogy ha egy rémhír elszabadul, a Nemzeti Bank sem tudja kivonni a forgalomból. Kering, mint valami megvadult üstökös, míg végül elhamvad saját tüzeiben és hűlő porai szétszóródnak a világűr minden tája felé. Polgárember ilyenkor legjobb ha vattát dug a fülébe és bátran félrehúzódik a szórás elől, mert ha vigyázatlanul kidugja nyakát, egy meleorít úgy kupán vághatja, hogy a Markóban tér magához.

Akárcsak a kistisztviselő és az adóhivatal

— Ezeket vigye az öltözőmbé, fiam!

A KÜLFÖLD MOSOLYA

1.

Egy amerikai néger barátom így határozta meg a déli államok demagógjainak szónoki teljesítményeit:

— Ha valaki azt mondja, hogy a fehér az fekete, csak ostobaságot beszél. De ha valaki azt mondja, hogy a fehér igenis fekete s ezt fennhangon ordítja és az asztalt veri az öklével — ez az ékesszólás.

2.

Noel Coward és C. B. Cochran együtt jöttek ki egy klubból késő éjszaka. Az úttesten egy halom

szemét feküdt, amit még nem takarítottak el.

— Nini, ott van Mr X. — mondta Coward, megnevezvén egy színészt, akit mindketten szívből utáltak.

— Igen, — felelte Cochran. — És sose látam jobb színben.

3.

Nemrégiben hadgyakorlatok voltak Dél-Angliában. Joyce Grenfell, a legszellemesebb angol színésznők egyike véletlenül arra autózott. Mikor odaért az egyik hídhöz, amelyen elég gyak-

ran hajtott keresztül, egy őrszem megállította:

— Asszonyom — mondotta komolyan — nem mehet át ezen a hídon. Ezt tegnap „felrobbantották”.

A hídnak nem volt semmi baja és Joyce Grenfell elképedve állt a volán mögött. Azon gondolkodott: vajon örül-e az őrszem vagy csak ostoba tréfát csinál? Ekkor egy másik katona bukkant elő. Joyce Grenfell megszólította:

— Fiatalember, meg tudná mondani, hogy miért ne hajthatnék át ezen a hídon?

A második katona már „kiesett” a játékból, ugyanis a hadgyakorlaton csapategysége „megsemmisült.”

— Asszonyom — felelte bánatosan — én nem tudok felvilágosítást adni. Sajnos, már három napja hősi halott vagyok.

Joyce Grenfell éleset sikoltott és villámgyorsan elhajtott.

4.

Egy kitűnő angol csillagász a greenwichi obszervatórium őriásteleszkópján át figyelte a csillagos eget. Egyszerre kijelentette:

— Esni fog.

— Miből gondolja? — kérdezte egy látogató.

A csillagász továbbra is az égre meredt és így szólt:

— Fáj a tyúkszemem. Tábóri Pál

SULIBAN

— Maga hülye!
— Szemtelen kölyök, hogy mersz ilyen hangon beszélni egy nyolcadikkossal?
— Hohó! Már megszűnt az osztálykülönbség!